Non praeterit sponsio: sed astringit obiectio; Nam quē
admodū putes fines ee responsi. si ne modus nullus ul obiec
ti sit. Et tamen de patris & filii diuinitate: consum
maturū responsionē. in superiorib. me spo ponderam.
Hoc aūt libro: de incarnationis dominice sacramen
to: plenior sicut debuit facta digestio ē; Nam cū il
lud qđ ait dns: Tristis ē anima mea usq. ad mortē. &
infra: pater meus. si possibile ē. transfer a me calicē
hunc: Sed tamen non sicut ego volo. sed sicut tu uis.
non ad sps sci compassionē: sed ad rationabilis assump
tionē animę: & naturę humanę refertur affectū.
consequens ē. ut passertionē dominici sacramenti:
& plenitudinē naturę humanę. fuisse astruamus in
xpo. & ab infirmitatis preiudicio. scm spm separe
mus; Non enī est obnoxius infirmitati. qui non est
obnoxius passioni; Quero igitur: qua ratione. ani
ma putent quidā. a dno ihu non esse susceptā;
An quia metus ē. ne sensu xpc laberetur humano;
Dicunt quippe: quia concupiscentia carnis: legi
mentis repugnet; Sed qui hoc ait. Tantū abest.
ut xpm putauerit lege carnis in peccati vincla

Lizenz: CC-BY-NC – St. Gallen, Stiftsbibliothek, Cod. Sang. 102, p. 246 – Ambrose, De spiritu sancto and De incarnationis dominicae sacramento . Victricius of Rouen, De laude sanctorum (http://www.e-codices.ch/de/csg/0102/246)